

נסו למשל לדובב את נהג המונית שלכם – אתם עשויים לגלות שהברנש טרח ללמוד סוגיות משפטיות סבוכות ופתלתלות שבהן הוא מתמצא טוב יותר ממשפטיים מקצועיים מתוך השכלה שרכש בהאזנה לאלופן החי המשדר את משפט נתניהו

המדנה הזו זקוקה עתה לעם שלם של גיבורים רק כדי להמשיך לשרוד. היא זקוקה לכל אחד מכם במיטבכם, במלוא הפוטנציאל הטמון בכם. תתפלאו עד כמה המאמץ קטן משנדמה לכם

המדינה הזו זקוקה עתה לעם שלם של גיבורים רק כדי להמשיך לשרוד. היא זקוקה לכל אחד מכם במיטבכם, במלוא הפוטנציאל הטמון בכם. תתפלאו עד כמה המאמץ קטן משנדמה לכם. הרגע שבו השאלה לא תהיה מהיכן נובעים הכוחות אלא כיצד אפשר לחזול.

כנראה בכל אחד מאיתנו מסתתר גיבור פוטנציאלי, והוא מחגלה ברגע 'ז' באייר (8.5). מתוכננת הפגנת ענק למען יהדות, דמוקרטיה וריבונות. עד אז הפעילו את התיכור הפנמי שלכם ואמנו אותו כדי שזו תהיה הפגנה של מאות אלפי גיבורים. ואז ירצו סדרם שואה יתפרץ לערב חג - והחג לעולם

לעורר את העם. הכינו את העוגיות - בקרוב ידפיקו גם על דלתכם.

קצתו הידועה מלמנה את כל אותם גיבורים ואת כל היוזמות הפרטיות שמבשרות תחילתה של תחייה אמיתית. ייחודיותן של כל אותן יוזמות בכך שבניגוד למחאות הדייבס, כאן מדובר בבני אדם פרטים שרתמו עצמם למאבק על חירותם ועל ריבונותם מתוך אהבה ואהבה. אין להם כל תועלת אחרת. הם אינם מתפשים קרייזה פוליטית, להפך. כל רצונם הוא לסיים את המאבקים ולחזור לשגרת חיים הקודמת. הם אינם מחויבים מוכר כסף, להפך, הם מציאים מוכרים וממנים בעצמם את השירות החשוב שהם מעניקים לנו.

אתם יודעים במי מדובר, יקרוב לורדאי שעקבתם אחרים ושמתם לב כיצד הם הולכים וגדלים לנגד עינינו ממש. רובם מעולם לא תכננו להיות גיבורי העם ולא העלו בדעתם שצילוח לחולל את השינוי הדרושי שהצליחו לחולל.

אין אפשר לחזול

לא זמנן הרצה לפני פורום קפה שפירא אפרים חולימאנסקי, עולה ותיק מרוסיה וסובייטית. בצעירותו היו לו שאיפות צנועות - ללמוד עברית - אלא שקיב' לא אהב את זה. במקום לוותר הקים חולימאנסקי רשת סרדים שלמה של פעילות לאומית בכל רחבי רוסיה ופנתלת מחמת לאפו של הקיב' עד שנתפס ועבר עינויים שלא ייאמנו.

שאלתי אותו מתוך השראות עצמה מהיכן מצא את הכוחות. תשובתו הכמה ארוכה תרומה: "שלב מסוים, הוא ענה. 'השאלה כבר לא הייתה מאיפה הכוחות להמשיך לזיילחם בקיב', אלא כיצד בכלל אפשר לחזול מהמלחמה הזו'."

מתברר שאם מעזים ליטול אתגרי, עצם ההתנסות וההתמודדות עימו מעצמות

בין טרום שואה לערב חג

נו ניצבים היום בפתח של תקופה שכבר הנסיחה את מקומה לדיראון עולם בספרי ההיסטוריה. זה נכון לגבי כל המערב - ובייחוד לגבי מדינת ישראל. אלו שעות דמויות של בינ' ירום שואה לערב חג, במילותיו של המשורר נתן אלתרמן. היום האסון כבר עומד בפתח וניאה לעין, אך עדיין אינו מודגש איש אינו יכול להוות את חוויית הקיום בחברה דמוקרטית המכריזים והרסקו. טוב זה לא הולך להיות.

פנאום קם העם

אומנם מדובר במהלכים גלובליים איריים המנועים על ידי עצמות על-מונפוליס הקשורות וארגונים בין-לאומיים, אבל במידה רבה כולנו אשמים אישית בקריסה הקולוסלית הזו. בכל פעם ששתקנו והכשרנו שקר מתוך פחדנות או בושח הרחבנו ער יותר את מעגלי השקר שסוגרים עתה על המציאות: בכל איוחה משפחתית שנמנענו מלהצטמת בה עם הילדים הפקרנו אותם לאינדיקטריציות של מוסדות החינוך והביטחון. בכל שירה בין עמיתים שבה חששנו להביע דעות ימניות מדי, ציוניות מדי, מפחד שיפסרו אותנו, שיבוזו לנו, שיתשבו עלינו ודברים רעים, בגדו בעצמנו ובמציאות וחזיקנו את ביטחונה העצמי של מפלצת השקר ואת העוונה והוצפתה. כך נעשינו עם ההפך גרפים, צייתנים, קלים לדיכוי ולשליטה.

אנחנו הרוב, אך קולנו לא נשמע בתקשורת. הדעות שלנו אינן מיוצגות - לא ברשות המוקדקת. לא ברשות המבצעת ולא ברשות המופטת. מערכות המשפט ואכיפת החוק מוגלות אורנית באמצעים שנועדו לזכותנו בארוב. התגליתו להפיל את השלטון שרובנו בחתו בו, פועלת מתוך ביטחון שנתמזמר קצת ואו נקבל את הדין "נבחרתי" הציבור שלנו שוחזר, נסחטו או הופללו, ואין שום סיבה לאומית שניצחון בבחירות ישנה את המצב הזה.

אני מאמינה שצריך להתחיל להבין את ספסל הלימודים כדי לעבור מבית לבית בעלי הפקידות יצאו לגמלאות וחזרו לשרות הרוח. הציבור מוזקק צו פנמי ולא מותרת אחרת; מתגרבים בחוזק עיסוק שונים לגמרי לקרו מתוך מומיה דיני מקצועיים מתוך השכלה שרכש בהזנחה לאלופן והיו המשרד את משפט נתניהו שהוא עצמו יזמה שאנשים טובים קיבלו עליהם באורחות אישית.

עליהם באורחות אישית. נסו למשל לדובב את נהג המונית שלכם - אתם עשויים לגלות שהברנש טרח ללמוד סוגיות משפטיות סבוכות ופתלתלות שבהן הוא מתמצא טוב יותר ממשפטיים מקצועיים מתוך השכלה שרכש בהזנחה לאלופן והיו המשרד את משפט נתניהו שהוא עצמו יזמה שאנשים טובים קיבלו עליהם באורחות אישית.